

Parashat Yitro יתרו (Jethro)

Shemot (Exodus) 18:1-20:23

Een andere kijk op de Parasha

Aan het begin van de Parshe van deze week sluit *Jitro*, de gelijknamige schoonvader van Mozes (ook wel bekend als Jethro) zich aan bij het Israëlitische kamp in de Sinai. Wanneer Jethro, de schoonvader van Mozes, hoort van al de wonderen die voor Bnei Jisraël verricht zijn, komt hij met de vrouw van Mozes en zijn beide zonen. Waardoor de familie in de woestijn weer verenigd is. Jitro is zo onder de indruk van alle bijzonderheden die Mozes hem vertelt over de uittocht uit Egypte, dat hij besluit tot het Jodendom toe te treden. Wanneer hij ziet dat Mozes de enige rechterlijke autoriteit voor heel het volk is, suggereert Jitro dat er onderrechters moeten worden aangesteld, die de kleine zaken zullen behandelen, zodat Mozes alleen aan de grote zaken aandacht hoeft te geven. Mozes accepteert het advies. De Bnei Jisraël komen aan bij de Berg Sinai, waar Hasjem hen de Torah aanbiedt. Nadat zij die bereid zijn te accepteren. Daarna geeft Hasjem Mozes de opdracht dat het volk zich drie dagen moet voorbereiden. Op de derde dag, te midden van donder en bliksem, klinkt de stem van Hasjem op uit de met rook omhulde berg en Hij spreekt tot het Joodse volk en geeft het de "Tien Geboden": 1. Ik ben Hasjem. 2. Dien geen afgoden. 3. Spreek de Naam van Hasjem niet nodeloos uit. 4. Neem de Shabbat in acht. 5. Eer je vader en je moeder. 6. Moord niet. 7. Pleeg geen echtbreuk. 8. Steel niet. 9. Wees geen valse getuige. 10. Begeer niet wat van een ander is. Na de eerste twee geboden te hebben ontvangen, is het Joodse Volk overweldigd door de G-ddelijke ervaring, en het vraagt Mozes dat hij de woorden van Hasjem aan hen overbrengt. Hasjem geeft Mozes opdracht het Joodse Volk te waarschuwen voor hun verantwoordelijkheid om getrouw te zijn aan die Ene G-d die tegen hen gesproken heeft.

Wat allereerst opvalt in deze Parasha is dat deze hele sidra de naam draagt van een niet Jood. Kunt u zich voorstellen wat een eer dat het moet zijn dat je als een bekeerling een belangrijk element n.l het ontvangen van de Asheret Ha dibrot de tien geboden overstemt? Elk jaar opnieuw wanneer ik persoonlijk dit lees maakt het behoorlijk wat indruk op mij.

De Zohar (II, 69b) legt volgens de overlevering ook uit dat Jethro zich samen met zijn hele familie tot het judaïsme wilde bekeren. De Zohar gebruikt dit vervolgens als opstap naar een veel bredere discussie, een zeer bijzondere mag ik wel zeggen. Het begint met het volgende;

Rabbi Itzchak en Rabbi Yose zaten op een dag in Tiberias en verdiepten zich in Torah-studie. Rabbi Shimon kwam langs en vroeg: "Wat studeer je?" Ze antwoordden: "We zijn op dat vers waarvan onze meester ons leerde ..." [Rabbi Shimon] vroeg: "En welk is het?" Ze zeiden: "Dat wat geschreven staat: 'Dit is het boek van de generaties van de mens, toen HaShem de mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis van HaShem...Bereshiet (Genesis) 5:1.

Dit vers in de Torah wordt gebruikt om de genealogie van Adam en Eva te introduceren. De Zohar legt uit dat HaShem, Adam alle toekomstige generaties mensen liet zien die van hem zouden afstammen, inclusief alle toekomstige grote leiders en wijzen (Jethro is een van hen). Adam kreeg alleen een visioen van deze mensen, wat betekent dat hij alleen hun uiterlijk zag. Toch kon hij uit hun uiterlijk alleen al veel over hun ziel afleiden. Dit is de

diepere betekenis achter *sefer tellot adam*, dwz. wijsheid die iemands innerlijke kwaliteiten kan onthullen, verwijzend naar "de geheimen van de fysieke kenmerken van mensen... hun haar, voorhoofd, ogen, gezicht, lippen, lijnen op de handen en oren. Door deze zeven eigenschappen kan een persoon gekend worden." (Zohar II, 70b). Wat hier een leuke overeenkomst is dat we zien dat Jethro behoorlijk wat namen 7 stuks in totaal. Zijn namen waren Reúl, Yeter, Yitro, Chovav, Chaver, Kenie en Putiel. Zijn naam in het hebreuws komt van Yoter wat extra/meer betekend. Terug naar de Zohar. De Zohar zoals we lezen verwijst hier duidelijk naar de oude praktijken van fysionomie (de kunst om aan het uiterlijk van een mens zijn persoonlijkheid af te lezen) en chiromantie (waarzeggerij uit de lijnen der hand): dit houdt in een persoon begrijpen en misschien zelfs hun toekomst vertellen door hun gelaatstrekken en palmlijnen. De eerste vraag die meteen in mij opkwam is of dit in het jodendom überhaupt wel zou zijn toegestaan? De Torah waarschuwt ons tenslotte om "geen waarzeggerij te beoefenen" Vayikra (Leviticus) 19:26, en dit is dan ook een van de 613 geboden. We moeten niet proberen de toekomst te voorspellen; geloof in HaShem is alles wat we nodig hebben om vooruit te komen. Als een persoon echter alleen probeert zichzelf te begrijpen en erachter te komen wat hij moet doen om beter en verfijnder te worden, zou dat geen probleem zijn. HaShem wil inderdaad dat we over onszelf nadenken, ons bekeren en onszelf verfijnen.

Bovendien is het een fundamenteel principe van het judaïsme dat alle dingen een spiritueel doel hebben, dus de unieke gezichts- en chirale (dwz met betrekking tot de hand) kenmerken van een persoon moeten iets betekenen. Het is toch geen toeval dat elke persoon een absoluut unieke set vingerafdrukken en handafdrukken heeft. HaShem heeft deze spirituele informatie ingebed in ons fysieke lichaam. De Zohar zegt dat dit één mystieke betekenis is achter de verklaring van de Torah dat HaShem ons naar Zijn "beeld" heeft gemaakt. HaShem heeft natuurlijk geen fysiek beeld, maar hij heeft eerder verschillende 'beelden' die heeft Hij op ons lichaam gedrukt en die verwijzen naar allerlei spirituele geheimen.

De Zohar geeft vervolgens talloze voorbeelden van wat fysieke kenmerken zouden kunnen zeggen over iemands innerlijke kwaliteiten. Eerst wordt kort ingegaan op haren, en in de meeste gevallen heeft elke haar de eigenschap van zowel positieve als negatieve aspecten. Haar is dan ook verbonden met de letter *zayin* . Vervolgens bespreekt de Zohar de voorhoofden, deze zijn gebonden aan de letter *nun*. Het hebben van een klein, vierkant voorhoofd kan bijvoorbeeld een teken zijn van iemand die "denkt dat hij wijs is, maar weinig weet" en een onrustige geest heeft, terwijl een klein, rond voorhoofd een teken is van intelligentie en vriendelijkheid. Het hebben van drie grote rimpels of richels in het midden van het voorhoofd is een goed teken, en zo iemand zal succes hebben in de Torah-studie. Vier grote richels zijn echter een teken dat een persoon zeer intelligent kan zijn en succesvol in Torah-studie, maar voor bijbedoelingen. Zo iemand is misschien niet echt vroom. Een groot, rond voorhoofd is een teken van wijsheid en zachtaardigheid.

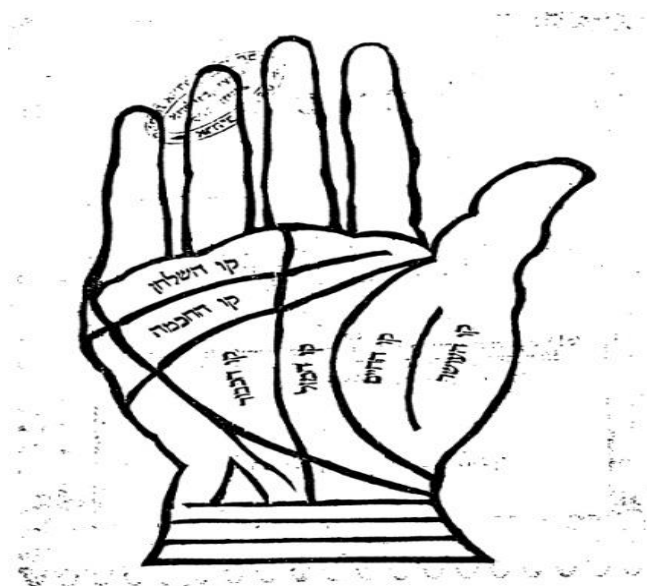
De ogen hebben voornamelijk betrekking op de letter *samekh* . De Zohar spreekt over verschillende iriskleuren en de manier waarop de ogen verschijnen. Daarna gaat het over in een lange uiteenzetting van het gezicht, dat aansluit bij alle 22 letters, gevolgd door de lippen en oren. Deze kenmerken, samen met haar, waren nooit erg populair onder de mystici. Dat komt waarschijnlijk omdat de beschrijvingen wat vaag en willekeurig zijn, om nog maar te zwijgen van het simpele feit dat mensen deze eigenschappen passief van hun ouders erven! Metoposcopie (voorhoofdlezen) was dan ook iets populairder, en er wordt

gezegd dat de grote Rabbi Itzhak Luria beter bekend als de Arizal, er een expert in was. Verreweg de meest uitgebreide reeks leringen heeft betrekking op chiromantie of handlijnkunde. Wetenschappelijk gezien is dit ook het meest geschikt, aangezien vingerafdrukken en handafdrukken (in tegenstelling tot gelaatstreken) echt uniek *zijn voor elke persoon*. Denkt u maar eens aan identieke tweelingen, die exact dezelfde set genen hebben, toch hebben deze identieke tweelingen verschillende vingerafdrukken!

Joods handlezen

De Zohar begint met de woorden "de handen van een man waren onder hun vleugels" Yechezkiel (Ezechiël 1:8). Hoewel deze woorden afkomstig zijn uit Yechezkiel's (Ezechiël's) beschrijving van de G-ddelijke strijdswagen, dit suggereert dat de handen van een persoon een verbinding hebben met de hemel. Een ander vers uit de Tenach dat vaak wordt gebruikt om chiromantie te ondersteunen, is Iyov (Job) 37:7, waarin staat: "Hij schrijft de hand van elke man, opdat alle mensen die Hij heeft gemaakt, het zullen weten." Dit vers zou zeker kunnen worden opgevat als de betekenis dat HaShem een afdruk van het leven van een mens op zijn hand maakt.

De Zohar (II, 76a) zegt dat vingerafdrukken en handafdrukken verbonden zijn met de letter *kaf*, wat letterlijk "palm" betekent. Er staat dan dat de lijnen van de handen overeenkomen met de sterren en sterrenbeelden. Ook in seculiere handlijnkunde worden de zeven hoofdlijnen van de handpalm geassocieerd met de zeven zichtbare hemellichamen: de zon, maan, Mercurius, Venus, Mars, Jupiter en Saturnus. De beschrijvingen van de lijnen in de Zohar zijn vrij moeilijk te ontcijferen. Gelukkig bestaat er nog een andere tekst die de Joodse chiromanti, dwz. waarzeggerij uit de lijnen der hand duidelijk zinnig maakt. Het boek is *Shoshanat Yaakov*, door rabbijn Yaakov ben Mordechai van Fulda (eind 17e eeuw). Wat volgt is een korte samenvatting van *Shoshanat Yaakov*, om alleen te dienen als inleiding, zich beperkend tot de hoofdlijnen van de handpalm. Gebruik de volgende afbeelding als leidraad, afkomstig uit de Amsterdamse publicatie van *Shoshanat Yaakov* uit het jaar 1706.

De eerste lijn wordt *kav hachayim genoemd*, de "levenslijn", en loopt van de basis van de duim naar de zijkant van de hand, onder de wijsvinger. Als iemand een duidelijke, gladde, ononderbroken, uitgesproken levenslijn van boven naar beneden heeft, is dit een teken van een lang, gezond leven. Als deze lijn lang is, maar onderweg wordt onderbroken, is dit een teken van mogelijke gezondheidsproblemen. Zo'n persoon zou zijn gezondheid moeten inventariseren en preventieve maatregelen moeten nemen (iemand die bijvoorbeeld een onevenwichtig dieet heeft, moet niet wachten met het aanbrengen van de juiste veranderingen in zijn eetgewoonten).

De tweede lijn heet *kav hachokhmah*, de "wijsheidslijn", en begint waar de levenslijn eindigt - aan de zijkant van de hand tussen duim en wijsvinger. Het strekt zich uit over de handpalm. Als de lijn lang en recht is en horizontaal loopt, is dit een teken dat het een persoon ontbreekt aan angst voor de hemel en wijsheid. Aan de andere kant, als de wijsheidslijn naar beneden buigt terwijl deze over de handpalm beweegt, en dik en diep is, is dit een teken van vroomheid en wijsheid. Als de wijsheidslijn dun en ondiep is en niet ver reikt, ontbreekt het zo iemand ook aan wijsheid. Als de lijn onderbroken en zwak is, met abrupte stops, voorspelt dit mogelijke mentale problemen of psychische aandoeningen die komen gaan, chas v'shalom (Hashem verhoede het).

De derde lijn is *kav hakavod*, de "eerlijn", die zich uitstrekt van de basis van de handpalm tot aan de pink. Dit is een heel belangrijke lijn en iemand die een dikke, duidelijke, ononderbroken erelijn heeft, zal over het algemeen een goed leven hebben. De eregrens moet zich op zijn minst voorbij de wijsheidsgrens uitstrekken om een goed teken te zijn. Als de lijn breekt, kan men zien waar ze problemen in het leven kunnen hebben. Als de erelijn bijvoorbeeld een breuk heeft in de buurt van de wijsheidslijn, suggereert dit dat een persoon problemen heeft met betrekking tot wijsheid, of dat hij een onrustige geest heeft.

De vierde regel is *kav hashulchan*, de "tafellijn", die begint onder de pink en zich uitstrekt tot aan de andere kant van de handpalm, tussen duim en wijsvinger. Het loopt boven de wijsheidslijn. Als de tafellijn aan het einde in een vork splitst, is dit een heel goed teken, en zo'n persoon heeft het potentieel voor veel succes en spirituele verheffing. Als de tafellijn ergens tussen de wijs- en middelvinger abrupt stopt, vlakbij de basis van de middelvinger, is dit een teken van een prikkelbare, verdeeldheid zaaiende, dominante persoon. Zo'n persoon kan ook erg 'heet' zijn en worstelen met verlangens naar ontrouw.

De vijfde lijn is *kav hamazal*, de "fortuinlijn", die loopt van de basis van de handpalm naar de basis van de vingers. Het is een goed teken als de lijn recht omhoog, diep, breed en ononderbroken is. Sommige mensen hebben een andere lijn, *kav ha'osher*, de "welvaartslijn" binnen de levenslijn, op de "heuvel" van de duim. Dit is een goed teken voor degenen die deze hebben. Een ander goed teken is als een persoon een duidelijke vorm van een driehoek heeft die zich vormt op de onderste helft van de handpalm, vooral vanaf de basis. *Shoshanat Yaakov* geeft nog vele andere tekens die men kan zien in de hand, voordat hij overgaat op een bespreking van de voorhoofden, haar, ogen, neus, mond enz.

Als het gaat om welke hand te gebruiken, is de standaard om altijd de rechterhand te gebruiken. Sommigen zeggen dat de rechterhand voor een rechtshandige persoon moet worden gebruikt en de linker voor een linkshandige persoon. Anderen zeggen dat de rechterhand gebruikt moet worden voor mannen en de linkerhand voor vrouwen. Een derde idee (waar ik persoonlijk van hou) is dat de linkerhand iemands potentieel laat zien, en de

rechterhand de realiteit. Met mijn eigen handpalmen merk ik dat de linkerhand bijna identiek is aan de rechter, behalve dat de lijnen aan de linkerkant over het algemeen meer uitgesproken, duidelijker, langer en met minder pauzes zijn.

Het links-rechts idee kan ons echt helpen handlijnkunde te begrijpen, vooral in het licht van het feit dat we **het niet mogen gebruiken om de toekomst te voorspellen**. De waarheid is dat handlijnkunde niet zozeer gaat over het voorspellen van de toekomst als wel over het vastleggen en reflecteren op het *verleden*. *Naarmate een persoon door het leven gaat, zullen* ook hun palmlijnen veranderen. Dat betekent dat de keuzes die we maken van invloed zijn op onze lijnen en niet andersom! Ik geloof sterk dat dit de ware betekenis is van sefer tellot adam, dat iemands hand een kroniek is van zijn daden uit het verleden. Men kan de informatie die in hun handpalmen is gegraveerd gebruiken om beter te begrijpen waar ze vandaan komen, evenals je gebreken en sterke punten, om juist met deze gegevens betere beslissingen te nemen voor de toekomst.

Zoals de Talmud (*Sjabbat* 156a) duidelijk maakt, is ons lot niet in steen geschreven; we kunnen eerder ons eigen lot schrijven door de keuzes die we maken. Ik geloof dat dit de reden is waarom de wijsheid van handlijnkunde ook wordt besproken door sommigen in de parasha van deze week, *Jethro*. Die helemaal gaat over een man die een enorm krachtige, levensveranderende keuze maakte. Hij was een afgodendienaar van het hoogste kaliber, een priester niet minder maar liefst, maar liet alles achter om zich bij HaShem's volk aan te sluiten en zo zijn hele bestemming te herschrijven, tot op het punt dat hij werd vereeuwigd met een naar hem vernoemde Torah-parasha, die duizenden jaren later nog steeds wordt verteld. Het allereerste woord wat we zien in onze Parsha is Vayisma וישמע Hij hoorde, wat we ons af moeten vragen is het volgende; wat hoorde Jethro? Het geheim zit hem in het woordje zelf, er zit een acroniem verborgen in dit woord voor hij hoorde. 1 de vav die staat voor hij hoorde 2 de Yod die staat voor Yithro 3 de Shin die staat voor sheba'a (kwam) 4 de mem Milchemet (de oorlog) en tenslotte 5 de Ayin die staat voor Amelek. Jethro hoorde dus van de oorlog die op handen was met Amelek en besloot zich te voegen bij de enige en ware G-d. Maar er zit nog meer in dit woord want als we de letters gaan herschikken komen we nog iets heel bijzonders tegen n.l. משיח m.a.w. Massiach zal verschijnen.

Jethro hoorde de stem van Hashem en koos ervoor om Teshuva te doen zich te bekeren van die vreemde godsdienst en zich aan te sluiten bij de Heer der legermachten. Je zou kunnen zeggen hij omarmde Hashem zijn wegen. Ieder van ons schrijft zijn eigen verhaal, en dat alles wordt dan op zijn beurt weer stapsgewijs in onze handpalmen gegrift. Hoe ziet jou handpalm eruit? Kunnen we lezen in onze handpalm of we werkelijk op de goede weg zijn dat is zeer zeker iets om over na te denken. Want wanneer we net als Jethro radicaal veranderen dan zal Massiach komen.

Shabbat Shalom

Jaacov